

REVISTA ORĂȘTIEI

ABONAMENTELE:

Pe 1 an 3 fl.; pe 1/2 an 1 fl. 50 cr.; pe 4 luni 1 fl.
Pentru România și străinătate 4 fl. la an.
Manuscrise nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate
nu se primesc.
Abonamentele se plătesc înainte.

Apare în fiecare Sâmbătă

EDITOR AL FOII:

Aurel Popovici-Barcianu, director.

PROPRIETATEA

Institutului tipografic „Minerva” în Orăștie.

INSERTIUNILE:

Un șir garmond prima-dată 5 cr., a 2-a oară
4 cr., a 3-a oară 3 cr. și timbru de 30 cr.
Atât banii de abonament cât și pentru inserțiuni, sunt
a se trimite la adresa: „Minerva” institut tipografic
în Orăștie (Szászváros).

Să înființăm bibliotecă!

— Ianuarie 1897.

Veacul în care trăim așteaptă dela fiecare popor, care nădăjduște la un viitor mai bun, a se îngriji pe toate căile de luminarea sa.

Pătruns de adevărul acestora, poporul român s'a silit și se silește a-și înființa școalele sale, pentru-ca fiii sei, nădejdea viitorului, să se poată bucura de o creștere bună și în duhul vieții curate a părinților lor.

E drept că și azi mai avem destule comune, cari n'au școale corăspunzătoare, sau n'au de loc, ba ce e mai dureros, foarte în multe locuri prin nepăsarea noastră aceste așezăminte prețioase sunt înlocuite cu străine de lege și de limba noastră.

Comitatul nostru are loc de frunte între acestea din urmă.

Luând însă în vedere scurtțimea timpului, abia 50 ani, în cari ne-am dezvoltat și noi pe terenul cultural, trebuie să fim îndestulți, căci am făcut un pas însemnat înainte, pe care alte popoare cu soarte mult mai priincioasă ca a noastră, nu au fost în stare să-l facă în sute de ani.

Un lucru însă ne lipsește, pentru-ca aceste așezăminte să fie și mai de folos: să le întocmim așa, ca cei-ce au eșit de pe băncile școlii, să nu le poată da uitării, să nu se simtă pentru totdeauna despărțiți de ele, ci chiar legați mereu, atrași spre școală!

Și aceasta o putem ajunge foarte frumos, înființând pe lângă fiecare școală și o bibliotecă școlară!

Cât de simțitoare e lipsa de bibliotecă, o vedem cu toții cari trăim în mijlocul poporului nostru.

Zilnic ni-se întâmplă că ni-se plâng oameni cari au umblat câte 4—6 ani la școală, că acum abia mai știu scrie și ceti!

Care să fie vina la aceasta? E ușor de găsit. Fiecare băiat cercetează școala 4—6 ani și în decursul acestora el își câștigă cunoștințele de lipsă din toate obiectele, cetește și scrie.

Ieșind însă din școala de toate zilele, la vârsta de 12 ani, căci, durere, școalele de repetiție abia se țin unde sunt mai mulți învățători, *el mâna pe peană și cartea nu o mai pune.*

În cărțile care le-a avut la școală nu mai are tragere de inimă să mai cetească, căci le-a răsfot destul, *ear' altele nu are!*

Dacă am avea noi la fiecare școală câte o bibliotecă, din care să putem împărtași pe toți cu cărți, *n'am da de răul acesta!*

Și câte alte și multe foloase am avea noi dela aceste bibliotecă!

Cunoștințele câștigate în școale, prin cetirea de cărți alese din bibliotecă, și-le lărgeste fiecare din ce în ce tot mai mult.

Iarna tinerimea noastră dimpreună cu bătrânii, în lipsa unui alt lucru, nu ar umplea crășmele, în cele mai multe locuri ale unui Jidov stricat, numai ca să »le mai treacă de urit«, după zisa poporului, ci cei cari știu ceti ar ceti, ear' ceialtați ar asculta bucurosi.

Că poporul nostru are mare tragere de inimă spre cetire, nu mai încapă nici o îndoială. Azi povestea lui „Arghir”, a lui „Alexandru cel-mare”, „Genoveva” și altele, le auzi până și în cel mai ascuns sat. De unde aceasta? Ori nu de acolo, fiindcă fiind cărțile aceste scrise așa ca să fie înțelese de popor și plăcute lui, și și ieftine, oamenii le cumpără și le cetesc cu sete.

»Bine, bine, îmi vor zice mulți, toate acestea sunt bune și frumoase, dar' nu știi d-ta cât de sêrace sunt școalele și bisericile noastre?»

E adevărat. Poporul nostru tot din al seu susține și școala și pe învățător

și a, după-ce maștera stăpânire nu ne dă nimic din vistieria țerii pe care și noi o îmbogățim cu zeci de milioane.

Dar' aceasta nu trebuie să ne împedeze ca noi să nu mai facem nimica.

Eată vre-o câteva mijloace prin cari am putea ajunge la bun sfârșit întru acest scop.

1. *Toamna*, când țeranul nostru a ajuns și el la ceva părăluțe, *să se facă colecte*, cât de mici. Un crucer doi, fiecare țeran îți dă bucuros în acest timp. Se înțelege preoți și învățători și ceialtați cărturari să meargă înainte cu pildă bună, ei să nu se retragă dela a da.

2. Fiecare învățător poate cu elevii sei să dea câte o *producțiune școlară* la anumite sărbători *cu o taxă de intrare mică*, la cari sunt sigur că toți sătenii vor alerga ca să audă declamările ori cântările fiilor lor.

3. Direcțiunile băncilor noastre an de an împart din venitul lor o parte oare-care și spre scopuri culturale. *Aceste sume să se folosească spre înființarea de bibliotecă!* Suntem de părere, ca din acest venit să se împărtașască pe rind toate școalele, într'un an unele, într'altul altele, cu câte-o sumă cât de mică *pentru bibliotecă*. E drept și până acum s'au împărtașit unele școale de astfel de ajutoare, durere însă că în foarte puține locuri direcțiunile școlare au folosit suma spre scopul destinat! Unele au lăsat-o și mai departe la bancă »să mai crească!« altele au scos-o și au împărțit-o prin comună ca împrumuturi pe la oameni, eară »să crească!«

Nu ne trebuie cine știe ce sume mari spre scopul de a înființa o bibliotecă. Azi cu o sumă de vre-o câțiva floreni ne putem procura destule cărți de ale scriitorilor celor mai însemnați. »Biblioteca pentru toți«, »Biblioteca de popularizare«, »Biblioteca Tribunei« și

apoi multele cărțicele economice apărute în timpul din urmă, cu o sumă mică ni-le putem procura. Mai adăugând la aceasta că fiecare preot și învățător are câte-o gazetă două abonată, pe care păstrându-le la sfârșitul anului le poate lega și cinsti bibliotecă.

Astfel făcând, an de an, cu timpul vom putea avea în fiecare comună câte o bibliotecă.

Modru este, numai voință să avem.

Dorim să vedem făcându-se bune începuturi, și pornindu-se o mișcare în suflețită în privința asta. Dela învățători tineri, în cari încă nu s'a stîns ori-ce optimism, așteptăm să înceapă, și următori se vor afla.

Cu D-zeu numai, înainte!

Ru-Ra.

Expoziția din Brad.

— Raport special. —

Ispravă vrednică de amintit a fost expoziția arangiată în Brad de mai multe femei române iubitoare de neamul și limba lor strămoșască din loc și jur, la îndemnul »Reuniunii femeilor române din comitatul Hunedoarei«.

Deabia se svonise despre scopul măreț și eată-ne în fața faptului.

Nu credeam că într'un timp atât de scurt și între împregiurări așa puțin priincioase să se poată face ceva.

Eram curios și mulți ca mine. Drept aceea isprăvindu-mi afacerile zilei, la timpul anunțat, am grăbit spre sala de gimnastică a gimnasiului, locul expoziției.

Pe cale întâlnesc cete de cete; toți mergeau cu dor și drag să privească lucrurile de mână femeiești, cea mai temeinică dovadă despre istețimea femeilor zarandene.

Ajuns la expoziție am fost plăcut surprins. Sala spațioasă era tixuită de nație și inteligență, bărbați și femei, de toate etățile.

Maiu 17.

Nevasta rîde de mine — foc! »Cine dracu m'a pus să iau un om care nu e în stare să prindă un pește!«

Auzi reflexie! Numai un cap de pește ca al muerii e n stare să zică așa ceva. »Du-te, mă 'ndemnă cu un gest în spinare, și să știi, fără pește să nu vii acasă!«

Ce eram să fac? 'Mi-am îndesat pălăria pe ochi și am luat-o razna spre baltă.

Când m'a văzut nepoata pădurarului, mai nu 'mi-s'a aruncat de gât.

Simt că 'mi-se face și mai urît în ziua când n'o vîd. Măne m'a rugat să viu mai de vreme. Unchiu-seu pleacă pentru toată ziua. Am să plec fără Ghiță.

Maiu...

Ce față superbă! »Eu, zice dînsa, am un caracter de foc. Nu pot să 'mi opresc simțirile!«

Bine că nevastă-mea nu știe nimic!

Maiu...

Doamne, cât sunt de fericit! Ce fetiță admirabilă... Nici n'am crezut că acum, la 40 de ani, să fiu capabil de așa arzătoare sentimente!

Maiu...

Nevasta (ce înseamnă să ai ideal de nevastă!) nici nu bănuște macar. Ei, cum să nu prețuești asemenea calități într'un om?

FOIȚA „REVISTEI ORĂȘTIEI”

Un pescar pasionat.

(Din carnetul unui om însurat).

Maiu 13.

Prea curînd să încep deja vînătoarea și pe urmă nici legea nu permite. 'Mi-e urît de mama focului. Ne-am mutat, dragă Doamne, la aer curat. Nici puiu de prieten. Nevastă-mea, Cecilia, e ideal de nevastă, ca să nu zic înger, însă dragoste să faci toată ziua, del. ear' nu se poate; mai ales că nu mai suntem în luna de miere. He, he!

Ce-aș putea face să 'mi mai treacă puștii de urît?

Am un regiment întreg de undiți, să încerc, să mă mai distrez cu pescuitul... aci în lacul din vale trebuie să fie ceva lin, ba poate chiar și știucă.

Am împărtașit ideea nevastei. »Bine, a zis, încearcă. O să 'ți mai fugă plictiseala, și în schimb o să mai prinzi și ceva, de-o ciorbă! — Vezi numai să nu te 'nneci, c'apoi ce mă fac aici singură... am să mor de urît!

»Astă vorbă, 'i-am zis, cum dracu o să mă 'nnec, așa cu una cu două?»

Măne mă scol odată cu cocoșii... Dumnezeule, cât 'mi-e de urît!

Maiu 14.

M'am deșteptat în zori. Nevastă-mea dormia încă.

Am sărutat-o, dar' dînsa nici nu s'a mișcat... Ce va să zică de doi ani căsătoriți!..

O dimineată splendidă! E răcoare și lacul e scaldat într'o dulce lumină! Lacul dormitează; din când în când o adiere slabă îi încrețește luciul.

Am tocmit o luntre; la lopeți s'a așezat Ghiță căruțașul. 'I-s'a bolnăvit calul, și el spre mîngăiere, trebuie să mine ceva, fie chiar și o luntre.

Până la prînz ne-am codit cu arangierea undițelor. Se n'telege, n'am prins nimica.

În depărtare se vedea o căsuță ascunsă între copaci, cu acoperișul ascuțit, par'că-i o vilă elvețiană. Am îndreptat luntrea spre celalalt mal și am acostat în apropierea căsuței. Ghiță a spus că aci locuște pădurarul moșiei.

Nepoata pădurarului, Polina, am uitat să vî spun că pădurarul are o nepoată, e o brună cu niște ochi negri plini de foc și cu niște buze ca o vișină pîrguită. Ce fetiță de foc trebuie să fie! Când stai lângă ea par'că

simți că te-apucă ferbințelele. Și cum mai ride, hoțomanca!

— Mie, îmi spune dînsa, 'mi-e câteodată așa de urît, mai ales când unchiu-meu merge în inspecție, încât m'apuc să număr paserile cari trec pe dinaintea casei noastre, număr pîn pe la vr'o miie, 'mi-se 'nvîrtește capul și adorm!

Da eu în gîndul meu: Să 'ți țiu eu nu mai de urît, și las' dac'oi mai avea vreme să numeri bățile ciasului!..

În sfârșit m'a poftit la un păhar de lapte, 'mi-a gătit caș dulce... mă prăpădesc după brune și după caș dulce!

După zăcuscă, am plecat din nou să 'mi încerc norocul. Par'că e făcut. Macar vr'un linișor, de leac. 'Ți-ai gâst'o!

Am sosit la ciasurile patru, flămînd ca trei căni.

Nevasta mă ia în ris: O-o-uf, ce mai pescar!

Maiu 15.

Sfinte Patapie, ce urît! Ghiță țiganul opinează că în lacul din vale trebuie să se găsească ceva crap. Eu susțin că unde am fost ieri, trebuie imperturbabil să fie știucă.

Măne trebuie să 'ncerc din nou. *Qui vi-
verra — verra!*

Păreții salei erau deplin acoperiți cu țesături și tot soiul de lucruri de ale țerancelor române.

Am privit și admirat țesăturile trainice, ca poporul pe care îl reprezintă, sosite din Brad, Blăjeni, Buceș, Cărstău, Cebea, Crăciunești, Criștior, Herțegani, Lunca, Orminda, Ribîța, Rîșca etc.

Erau peste 400 de obiecte, cari de cari mai frumoase, mai vrednice de văzut.

Mai numeroase erau ștergarele, măsurile, covoarele de pat, capetele de perină, apoi perdele de lână, perini de canapea, cămeși și cu broderii, opreguri, șurțuri cu danțele, desagi, straițe, valuri de pânură și altele și altele.

Nu numai mie, dar și altora le părea că expoziția nu e mai durabilă. Ne-ar fi părut bine să dureze nu 2—3 ore, ci 2—3 zile, ca toate mamele române să o poată studia și să învețe unele dela altele.

Un onorabil se căia, că nu știu străinii.

— Ei de sigur ar admira-o mai mult ca noi.

— Se poate. Dar n'avem nevoie de laude străine. Sîntem deja dedați cu ele. Lucrurile de casă pregătite de femeia română, au tras deja luarea aminte a străinilor. Lumea cultă ne cunoaște. Străinii, cari cercetează patria noastră cu sete și drag cercetează casa română, pururea împodobită cu lucruri, cari mărturisesc despre istețimea și gustul estetic superior al femeii române.

După-ce admirarăm mai îndelungat obiectele expuse, ajunserăm la clasificarea independent de comisia de dame.

Și lucru de minune!

Cei din *Țeara-Băței* nu concedeau nimic. Susțineau din răspuțeri, că *covoarele și articolele lor din lână*, merită întâietate.

Rîșcanii și Cărstăenii de pe *Valea-Crișului* țineau că lucrurile lor: câmpurile curate albe, din *bumbac și misir*, lucrute cu chindisituri, sînt neîntrecute.

Pentru Munteni, Buceș, Blăjeni, vorbește faptul însuși. Deși câmpul lor nu era așa atrăgător, dar *ornamentele complicate* le asigură întâietatea.

Toomai reasumam: Buceș, Herțegani, Rîșca, Cărstău, când un lin și dulce „*Stimat public!*” urmat de un puternic: „*Să auxili!*” ne îndrepta luarea aminte spre masa așezată în mijlocul salei.

În jurul ei se așezase o cunună de dame alese, între cari se aflau și membrele comitetului reuniunii: d-nele A. Damian, M. Gligor, apoi E. Părău, A. Albu, S. Căteanu, E. Oprișca, M. Cristea, M. Stanciu, M. Florea și altele. (Va urma.)

Dela Congregație.

— 4 Ian. n. 1897. —
(Sfîrșit).

Ajungînd în desbatere, ca de încheiere a zilei, budgetul orașului *Orăștie*, pe 1897, fiind acest budget atacat cu recurs din partea dlui L. Bercianu și soții, asupra acestuia se ridică o discuție mai lungă. Referentul municipal cetește propunerea comitetului permanent, prin care recursul se respinge și budgetul se primește, *cu ținerea totuși în suspensio a poziției salariilor pînă la finalizarea ridicării, care este în curgere.*

Di Dr. A. Muntean cere cetirea recursului, ceea-ce se și întîmplă.

Revisorul Piets se silește a dovedi neîntemeierea recursului. Risca fel și fel de așerțiuni, trase de pîr și contra părerii sale din comitetul permanent, unde aflase multe din recurs ca acceptabile.

Dr. A. Muntean cu budgetul în mîna dovedește că dacă se ia ajutorul de 12.000 fl. pentru podul peste Murăș la Gelmar-Geoagiu, apoi deficitul este aci, și temerea recurențelor este întemeiată! Propune deci înapoierea lui reprezentanței Orăștiei și facerea d n nou.

Recurentul L. Bercianu combate punct de punct sforțările referentului și se miră cum de municipiul dorește a trece cu atîta ușurință peste unele motive, întemeiate pe însăși legea comunală?! Arată că Orăștie încă pînă azi nu are statut pentru administrarea casei; că obiceiul de pînă acum nu mai poate fi primit la un oraș cu venite anuale de aproape 100 mii fl.; că budgetul și aclusele lui, când erau puse spre vederea publică, nu erau subscrise; că raportul revisorului și decisiul magistratual și azi lipsește; că recurentul la întăia pertractare în comitetul permanent a isbutit a se lua dela ordinea zilei și a se întregi scăderile arătate, dar magistratul în 6 săptămîni nu a aflat cu cale a implini această hotărîre; că cassa-restul este neîntemeiat, fiindcă socoalele mai multor ani nu sînt compuse și prin urmare budgetul numai real nu poate fi; că felul de folosință a averii orășenești pînă azi nu este regulat prin statute și că: în ciuda acestora oficialii magistratuali pe temeiul unei propuneri simple, ridică deja salariile urcate, din cassa alodială dela începutul anului 1896!

Din aceste și multe alte pricini susține propunerea făcută de Dr. A. Muntean și din acel punct de vedere, că dorește o corectitate în administrația bănească a Orăștiei, care și de altmîntrelea se pretinde de toți locuitorii fără diferență de naționalitate.

În sfîrșit arată că administrația orașului nu stă în raport cu cheltueile ce se fac și cu populația pentru care se face.

Primarul Orăștiei cerînd cuvînt, se roagă a i-se permite să grăiască în limba sa maternă germană, și se silește, după-ce declară că antevorbitorii sînt opoziția reprezentanței orășenești, a dovedi că orașul a avut cheltueli de 400 mii cu edificarea casarmelor și altor edificii orășenești; că opoziția nu este mulțumită cu regulamentul de pînă acum al afacerilor orășenești; că cu deosebire antevorbitorul L. Bercianu vînează popularitate la semenii sei, și de aci procedura sa, și în fine, ca amenințare: că orașul prin comasație a pierdut din teritorul seu și că *pășunea comunală este prea mare și va avea d-lui grije ca să o urce încît să nu fie temere de arunc orășenesc după dare*; cere susținerea budgetului așa după-cum este făcut de majoritatea reprezentanței orășenești.

Despre amenințarea dlui primar cu folosirea pășunii și exarîndarea aceleia, dacă este a se face lumină, cu alt privilegiu. Una să o știe și d-sa și informatorii sei, că nu ne temem, pînă când majoritatea poporațiunii cu noi este și de părere noastre se va ținea!

În urma acestora, punîndu-se la vot propunerea comitetului permanent, se primește cu o majoritate neînsemnată a congregației.

Dar' afacerea budgetului cu atîta încă nu s'a finit.

Pe aiurea și pe la noi.

— Impresii de călătorie. —
(Urmare.)

(In Prerrau). Ajuns în orașul Prerrau, am luat cartir la hotel „Austria”. Odaia bine arangiată m'a costat 60 cr. pe zi și noapte; berea ieftină, (7 cr. pîharul de 1/2 litru!) mîncarea asemenea ieftină.

Pe stradă vedeam vite, toate de rasă nobilă de Șvițera, foarte frumoase. La car trage în ham și nu în jug. Se cărmue prin hățuri (dologi). La unele caré vedeam și numai câte o vită prinsă. Caii deasemenea tot frumoși.

Firmele la prăvălii sau numai în limba moravă, sau în cea nemțască și moravă!

Casele mare parte sînt acoperite cu hîrtie (papendekel) și cu lespezi de ardesie. Pentru ambe aceste materiale, sînt fabrici anume.

Fabrici de toate în Prerrau sînt ro, deși orașul nu e mare.

(Dela Prerrau la Brünn). Câmpiile dela Prerrau la Brünn erau sîmînate mai toate cu napi de zăhar. Fabrici de zăhar multe. În Wischau e o fabrică care face hîrtie de acoperit casele.

Apropiîndu-mă de Brünn am numărat numai de pe tren 30 fabrici. Am văzut însă mai tîrziu că sînt cu mult mai multe.

Prin oraș în loc de tramvai merge trenul, cu câteva vagoane. După-ce se însearează într'una bate clopotul ca să se ferească oamenii din calea lui.

Orașul frumos e regulat; edificiile înalte și stradele curate.

Asupra orașului se ridică un deal plantat tot cu arbori și tufe cultivate; pe el cărări și trepte. Am suit la vrful lui. Aci erau zidite casarmele „Spilberg”. De aci am putut privi asupra întregului oraș, care abia se vedea de fumul fabricilor. Numai virfurile caselor se vedeau, deoarece-ce stradele sînt foarte adânci și copacii alelor rămăneau cu mult mai jos ca casele. Orașul e foarte frumos.

(Inchisorile groaznice). Pentru o taxă de 20 cr. m'a condus un sergent prin închisorile subpămîntene, edificate pe sub casarme.

Aci fusei dus priu mai multe tuneluri întunecate, pe sub pămînt.

Pe de laturi erau camere mai mici pentru singuratece persoane.

În unele locuri era săpată figura de om în zid, și în aceea se țintuiau oamenii pînă când muriau.

Asupra unui astfel de loc era o găurice pe unde picura apă rece pe creștetul osânditului pînă când muria.

În fundul a două tuneluri erau săpate mai multe figuri de acestea în rînd pentru fetele și femeile ce-și omorau pruncii.

Aci avusei privilegiu a vedea și roata de care a fost omorît și *Horia*. Am văzut ușa ascunsă prin care cădeau în jos prin cuțite cei judecați la moarte!

Am văzut mai multe chipuri de chinuire instrumente de chinuri, despre cari numa din incușițiunea spaniolă am cetit. Erau între altele mai multe fiare cu dinți cari se așezau pe trupul omului și se strîngeau în șurub, ca să între dinții în carnea omului.

Într'o cameră era întins un lanț, de care se legau cei judecați și 2 panduri din afară de cameră, trăgeau de capetele lanțului ca să nu poată odichni cei legați de lanț!

Am văzut camera unde S. Pelu, poet, a fost închis la anii 1820—30, unde Jäger Anton, pădurarul, a fost 18 ani, Gr. Boneval 19 ani, etc.

În aceste temnițe se închideau robii de stat și cei civili pînă la sfîrșitul veacului trecut. Acum însă nu se mai folosesc.

Cînd am eșit de pe acolo mi-a părut că am eșit din iad. (Va urma.)

Un Român brav.

Murăș-Oșorhetu, Ian. 1897.

D-le Redactor,

În 1894 dl Simeon Dandea, comptabil la „Detunata”, inspector de mine, a ținut în hotelul „La Tulnic” din Abrud o vorbire cătră cei cari erau acolo.

Vorbirea, în acele vremuri de însuflețire națională, nici că se putea să fie decât de cuprins național!

A arătat între altele sforțările lui Pázmány și Ováry pe la Paris de-a îndupleca pe partea Ungurilor pe cei-ce părtineau prin foi și conferențe pe Români. Dar' mai bine făceau dnii aceia dacă-și dau slruințele a scurta la datoriile statului; mai bine dacă lucrău pentru împăcarea naționalităților, pentru-că știut este, că un stat sau o țeară crește și înflorește numai pînă atunci, pînă când toate națiunile dintr'însa țin umăr la umăr, și se respectează unele pe altele, adecă pînă când este „egalitate” și „dreptate”. A pomenit și despre vorbirea lui Kossuth Ferencz ținută în Dobrișin, în care acela a atacat chiar și pe Maiestatea Sa Impăratul! Ce ar fi făcut oare Ungurii dacă un Român ar fi ținut o vorbire ca Kossuth Ferencz? Și-a sfîrșit vorbirea cu „Trăească Maiestatea Sa Impăratul!”

Pentru vorbirea asta a fost pus sub acasă, ca așitător contra Maghiarilor și pentru „lesă Maiestate”.

Și dl Dandea a fost judecat. La pertractarea finală ținută în Murăș-Oșorhetu în 15 Dec. 1895 pentru „lesă Maiestate”, tribunalul i-a croit o pedeapsă de **6 luni temniță ordinară**.

Se înțelege a apelat la Tablă. Tabla i-a redus pedeapsa la 1 lună, cu observarea, că drept de apelare nu mai are!

Dar' procurorul Gyárfás nefiind îndestulat, a apelat el la Curie. Curia a întărit sentința tribunalului.

Oare este aci dreptate? Când osânditului i-se trage dreptul de apelare, procurorul are drept?

Di Dandea s'a purtat foarte românește! Nu numai că n'a voit nici-odată să subscrie protocoalele de cercetare, dar' și în temniță, spune dl Lazar Neagoi, care a fost cu d-sa într'o chilie, că i-a venit o sentință, și pentru a o putea primi trebuia să subscrie foaia de primire. Dar' fiindu-i numele schimonosît în ungurește, n'a voit să o subscrie pînă-ce i-au coregat în adevăratul nume Simeon.

Di Dandea a intrat în 24 Septembrie a. tr. în prinsoarea din Murăș-Oșorhetu pentru a-și implini osânda de 6 luni. Și azi se află într'însa, unde e torturat fiindcă e Român și fiindcă nu vorbește ungurește cu pandurii!

Despre ceea-ce vă rog să publicați în prețuita „Revista Orăștiei”, ca o vorbă bună despre un Român brav!

Stimător
George Ilieșiu.

Crede că petrec zile 'ntregi cu undița în apă. Tot ea mă trimite de dimineața. Și cu câtă indulgență mă privește când mă întorc seara cu mînilor goale, dar' cu sufletul plin de mulțumire! Incepe aproape să mă compătăimească... Nici nu-i trece prin gînd. E prea cuminte ca să bănuască ceva. Nu zeu, căci ar fi o adevărată neghiobie să strici, așa de un chef, fericirea a doi oameni. Astăseară Polina mi-a cerut o sută de franci. Nu știu, n'am înțeles pentru-ce-i trebuie. O rudă de-ale ei, mătușe-sa ori vară-sa, e bolnavă. Da fie bolnavă! Ce-mi pasă mie? Pentru o sută de franci?

Ai da câteodată și mai mult, ca să-ți fie șeful bolnav, ori vr'un creditor insuportabil.

Iunie 2.

Pe toți prietenii și pe rudele mele i-a pîlit mirarea că petrec zile 'ntregi la pescuit. „Pîn' acolo să meargă o pasiune!” Eri am uitat să mă duc să felicit pe soacră-mea de ziua ei onomastică. Ce scenă s'a petrecut seara, in-descriptibil!

Astăzi continuă. Iți vine să iei câmpii.

Iunie 3.

Azi nevastă-mea îmi spune că știuca se prinde mai bine noaptea, și dacă vreau să am succes, trebuie să plec de cu seara la pescuit.

Nevestii mele îi vin câteodată idei geniale. Sărmana! Mi-e și milă de naivitatea ei. Să poate oare să fie așa de mizerabil, și s'o nșel într'ăsa mod!...

Iunie 9.

Eată deja șase nopți de când nu dorm acasă...

Fiecare dată, cumpăr dela un pescar tot peștele. Pește avem în abundență, nevasta trimite chiar pe la vecini, n'are ce să facă cu atîta pește.

Cînd mă vede venind dimineața cu coșurile pline cu pește, suride și-mi spune în treacăt: „Ei, vezi, prostovane, n'aveam dreptate să-ți spun că peștele noaptea se prinde mai bine?! Și rîde, și rîde. Azi rîd eu de ea, dar' rîșu ei mi-se pare cam ironic... Oare nu cumva? De, muerile-s ale dracului! Și dacă dnisa va simți adevărul, atunci m'am dus, căci mi-a spus-o odată, sînt acum 6 luni, cînd m'a prins pișcînd pe Roza, fata din casă: „Bagă de seamă, Pierre, să nu te căești pe urmă, dacă te voi urma și eu pe tine!” Aceste cuvinte mi-au fost ca un duș rece și de atunci, nici o privire asupra vr'unei femei, pînă în present, adecă pînă în momentul de față, cînd dracul, căci nu pot zice altfel, mi-a aruncat în drum pe gentila Paulină... Ce eram să fac? Cu uritul nu te poți lupta, și preferi ori-ce, numai să poți scăpa de el.

Nu mai de nu va bănuî nevasta, doar căt negru sub unghie, am pîțit'o, căci e femeie hotărîită: ce spune, face!

(Va urma.)

CORESPONDENȚĂ

Focul din Bobâlna.

Bobâlna, Dec. 1896.

D-le Redactor,

Văzând că nici până azi nu s'a făcut mai cu de-amănuntul cunoscut publicității despre focul întemplat în comuna noastră Bobâlna, la 18 Nov. a. tr., dați-mi voe a vă scrie eu despre aceasta.

În 18 Noemvrie a. c. la 4—5 oare dimineața s'a iscat un foc în comuna Bobâlna, luându-și începutul din șura preotului greco-catolic Petru Iancu, și s'a întins cu repeziune mare, prefăcând în cenuse 30 case, 35 șuri și grajduri, apoi bucate, nutrețuri, vestimente, animale și galițe, încât mulți au scăpat numai cu ce au fost îmbrăcați!

Paguba se urcă peste 20.000 fl. Intre cei păgubiți se numără și dl notar George Lucaciu, al cărui nutreț, bucate, mobile, vestimente și lemne, asemenea toate s'au prefăcut în cenuse.

Focul a fost ajutat de un vânt mare, ear' lipsa de apă s'a simțit foarte tare, deoarece în vale apa era mică și cumpenele dela fântâni luaseră și ele foc.

În această comună a mai ars în anul acesta în 27 August 1896 încă 29 case, șuri și grajduri. Dintre cei arși mulți sunt neasigurați, și sunt siliți a se scuti prin pivniți fără ferestri și fără hornuri, cu un cuvânt Bobâlna are azi o înfățișare nespuse de tristă!

Pentru localizarea focului, onoare și mulțumită li-se cuvine mai multor oameni din Turdași, Folt și Rapoltul-mare, cari nu și-au cruțat osteneala și au alergat cu puștile de apă, și au dat convenitul ajutor.

Ear' după stingerea focului din urmă, în ziua următoare, pentru alinarea barem în parte a nenorociților, domnul Bregyan Velicska Viktor, locotenent și proprietar în Bobâlna, a binevoit a declara, că va da la fiecare nenorocit câte 14 fire de lemn din pădurea sa proprie, spre a se putea folosi la edificarea caselor și a șurilor, pe bari le-a și dat deja, ba cea mai mare parte le-au și adus.

Tot atunci a dat ordin numitul domn dimpreună cu stimabila d-sale doamnă mamă, de s'a fert mâncare și au copt pâne și au trimis prin comună mâncările la fiecare familie. Căra pentru nobila lor faptă creștinească iubitoare de săraci, în numele poporului nefericit li-se exprimă și pe această cale călduroasă mulțumită.

În numele nenorociților:

G. L.

Reprezentarea teatrală

a diletanților români din Hunedoara.

La 16 Ian. n. s'a dat în Hunedoara reprezentarea teatrală a diletanților români, despre care am publicat și noi în numărul 1. din eștan al „Revistei”.

S'a jucat spirituala piesă „Drumul de fer” de Alexandri. E o piesă foarte drăguță și cu haz, și diletanții hunedoreni cu plăcutele lor diletante au făcut-o și mai drăguță, mai cu haz.

Toți deopotrivă și-au pus bune străduințe ca să joace bine, și noi n'avem decât cuvinte măgulitoare pentru întreaga trupă, ai cărei membri cu plăcere li numim aci: domnișoarele surori Constanța, Ana și Victoria Dănilă, Maria Dima, apoi domni S. Cistean, N. Macrea, R. Gomboș, P. Moisin și I. Dima, cari toți și toate au plăcut publicului prin dibacea interpretare a rolurilor.

Au avut un public foarte numeros, cum rar vezi în orașe mult mai mari ca Hunedoara. Numai dame erau peste 150, ear' domni mai pe-atâția!

S'au încasat numai seara la cassă peste 170 fl., din cari era deja profitul curat vre-o 110 fl. pe seama fondului «Reuniunii temeilor rom. din Hunedoara».

După reprezentare a urmat joc voios până aproape de zori.

Ca o impresie neplăcută s'a observat, că dl forestier suprem cercual Popovici Otto, apoi solgăbirul Borha, fost Român, și care și acum se mai zic Români, au lipsit, și au luat parte la un banchet ce-l dase niște jidani și

Unguri în aceeași seară, tocmai cu gând de-a zădărnici doară petrecerea românească! S'a mirat lumea și de lipsa dlui negustor Schuster, care alte-dați arăta interes pentru mișcări românești.

Altfel tinerii diletanți pot fi măguliți de spriginul ce li-s'a dat și succesul ce au avut și se urmeze cu reprezentațiile, căci au înaintea cui se produce!

NOUTĂȚI

Domnii abonați ai „Revistei Orăștice”, sânt rugați a grăbi cu renoirea abonamentelor pe 1897.

Cei-ce n'au plătit încă restanța întreagă pe anul trecut, mai primesc numai numărul viitor, apoi li-se oprește trimiteria foii.

Cei-ce nu ne datoresc nimic pe anul trecut, și nu ne trimit napoi numărul de față ori cel viitor, vor primi și mai încolo foaia și se vor socoti ca abonați.

Botezul Domnului în Orăștie. Luniă trecută s'a sârbat în Orăștie cu mare ceremonie în ambe bisericile Botezul Domnului. Serviciul divin la biserica gr.-or. l-a săvârșit dl preot local Bârsan, asistat de dl preot din Mihaiș. A fost de față un public foarte numeros.

Concert. Diletanții orchestrei din Orăștie vor da Duminecă în 24 Ian n. un concert, cu următorul program: 1. »Schiffsjungen Marsch« de C. Millöcker. 2. »Du und du«, vals de I. Strauss. 3. »Potpourri aus der Oper Martha« de Friedrich von Plotow. 4. a) »Volkliedchen«, b) »Märchen« de Kozmak. 5. »Potpourri aus der Lustige Krieg« de I. Strauss. 6. »Kärnthner Lieder«. 7. »Gavotte aus der Gasgogner« de F. von Suppe. 8. »Pfningsblüthen«, Polka Mazur de Cibulka. Concertul va avea loc în sala hotelului la „Leul de aur” la mese întinse. Începutul la 8 ore seara. Intrarea de persoană 40 cr.

Ales preot. Dl Ioan Bercan, absolvent de teologie, a fost de curând ales preot în comuna Merchiașa (lângă Cohalm), mare și frumoasă comună săsească. Felicitări!

Moarte. Gregoriu Silași, Doctor de S-ta Teologie, Doctor onorar de filosofie, fost vicerector la seminarul »S-ta Barbara« din Viena, profesor p. o. pentru limba și literatura română la universitatea »Francisc Iosif« în Cluj, membru onorar al Academiei-Române din București, membru pe viață al „Asociațiunii Transilvane pentru literatura română și cultura poporului român”, protopop onorar și asesor consistorial în arhidieceza gr.-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș, director executiv al institutului de credit și economii »Economul« din Cluj, președinte și membru al mai multor societăți și reuniuni culturale și de binefacere, a răposat după un morb îndelungat în Năsăud la 17 Ianuarie 1897 st. n. în etate de 61 ani. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat spre eterna odichnă în 19 Ianuarie 1897, la 1 oră p. m. în cimiterul gr.-cat. din Năsăud.

— Flaviu Șterca Șuluțiu de Cârpeniș, administrator dominal, a răposat în Domnul, Duminecă în 17 Ianuarie n. 1897. Rămășițele pământești sau transpus spre odichna eternă Marți în 19 Ianuarie 1897 la orele 2 p. m., în cimiterul gr.-cat. din Vidrasău. Fie-le țărina ușoară!

Un monstru. Ni-se scrie că soția unui industriaș din Arad a născut zilele trecute un copil monstru. Copilul avea un cap foarte mare și cu păr lung, pe obraz avea trei guri alăturate, și trei nasuri, avea deasemenea lângă olaltă crescuți 3 ochi și 3 urechi, patru picioare și patru mâni, unghiile dela picioare erau crescute foarte lungi. Băiatul a trăit numai 5 ore.

Di D. A. Sturdza, fostul prim-ministru al României, s'a întors earăși în capitală, după călătoriile ce le întreprinse prin străinătate. În curerile politice din București se vorbește mult despre intrarea de nou a d-sale în cabinetul liberal, condus de dl P. S. Aurelian, primind conducerea ministerului de externe. Se zice că călătoria d-sale la Viena și Berlin nu a fost numai de caracter personal, ci dl Sturdza a avut și misiuni politice; în Berlin aceea, de a pune la cale în mod definitiv visita M. Sale împăratului Wilhelm la București, care ar avea să se facă în luna Maiu a. c.

Concert împreună cu dans arangiază tinerimea română din Timișoara, cu concu-

sul tinerimii române din Arad, Lugos, Oravița și jur, la 15 Febr. st. n. în reduta hotelului „Clironomul Rudolf” din Timișoara-Cetate.

O Indreptare. Ni-se trimit spre publicare următoarele șire: „D-le Redactor! La noutatea D-voastre „O plângere” din Nr. 1 al „Revistei” s'a strecurat o greșală, pe care vă rog a o rectifica și anume, că dl preot numai a înclinat spre votisare. A Vlaicu.»

Avis școlar! Pentru orientarea domnilor abonați și ca răspuns dlui colegi ce-mi fac întrebări, răspund, că din »Tabelele de părete» sunt gata 14 nri; celelalte 4 sânt în lucrare în curând le voi expeda celor-ce au trimis prețul la adresă, ear' eloralalți, cu recepere postală. Lucrarea foarte succasă, Pentru școalele sărace avem abonate 46exemplare. La timpul meu imi voi ținea datorie a face cunoscut on. public numele și adresa generoșilor dăruitori și amici ai școlai.

Lipova, 29 Decemvrie 1896.

Ioan Tuducescu,
învățător.

Mulțumită publică.

Întreprinzându-se în cercul inteligenței române din Deva o colectă în favorul copiilor săraci dela școala noastră română gr.-ort. din loc, cu votul s'a adunat suma de 58 fl. 81 cr. Și anume au contribuit următorii:

Reuniunea Femeilor Române 5 fl., d-nele Susana Csatt 2 fl., Aurelia Hosszu 2 fl., Elena Pop Hosszu L. 2 fl., Leonida Șerban 2 fl., Marta Steinman 2 fl., Otilia Șocandër 1 fl., Elena Simionăș 1 fl., Vilma Schuster 1 fl., Amalia Șuluțiu 1 fl., Ana Meissonie 80 cr., Mărioara Herbai 50 cr., Valeria Moldovan 50 cr., Catarina Olariu 50 cr., Ana Sabo 50 cr., Familia Petco 2 fl., d-nii Francisc Hosszu L. 3 fl., Simion Horvat 2 fl., Alexandru Moldovan 2 fl., Ioan Moțiu 2 fl., Dr. Nicolae Moțiu 2 fl., Ioan Antal 1 fl., Dionisiu Ardelean 1 fl., Nicolae Benia 1 fl., Romul Cutean 1 fl., Demetriu Datca 1 fl., Ioan Lazariciu 1 fl., August A. Nicoară 1 fl., George Nicoară 1 fl., Alexiu Pascu 1 fl., Andreiu Pop 1 fl., Demetriu Salco 1 fl., Petru Zara 1 fl., George Almășescu 50 cr., Lohin Ardelean 50 cr., Nicodim Ardelean 50 cr., Ioan Ciontea 50 cr., Petru Merina 50 cr., Petru Popa, 50 cr., Petru Rusu 50 cr., Ioan Sântimbrean 50 cr., N. N. 25 cr., Corul bisericesc rom. gr.-ort. 7 fl. 76 cr., laolaltă 58 fl. 81 cr.

Din această sumă s'au cumpărat 11 părechi de ghețe (păpuți) cu 26 fl. 17 rochii cu 17 fl., 4 cărpe cu 3 fl. 20 cr., o bluză 70 cr., o cătrință 25 cr., 4 căciuli cu 2 fl. 20 cr., 7 pantaloni cu 6 fl., 70 cr; cari obiecte s'au împărțit la copiii lipsiți! Iar' ca aceasta să fie sârbătoare pentru toți copii dela școală, din restul de 2 fl. 76 cr. s'a ridicat un frumos pom de Crăciun în localul școlai și s'au cumpărat diferite poame și zacharicale, care toate s'au împărțit între băieții dela școală în 22 Decemvrie 1896 fiind de față un public numeros, inteligință și popr, și după o frumoasă și acomodată vorbire a părintelui George Nicoară s'au împărțit între băieți obiectele mai sus amintite.

Imi țin de plăcută datorință să mulțumesc și pe această cale tuturor bine voitorilor școlai noastre, cari au contribuit spre ajutarea copiilor lipsiți.

Deva la 2 Ianuarie 1897.

Toma Rașu,
învățător.

FEL DE FEL

O convorbire între două domnișoare.
— Când ai venit, iubito, din B.
— De vr'o zece zile.
— Atunci cred că ai fost la înmormântarea comandantului militar G.
— Nu. Eu nu m'am putut duce, având alte afaceri.
— Cum s'a putut una ca asta? Și nu regreti?
— Nu. Pentru-ce să regret?
— Auzi la ea! Dar' am auzit că a fost artilerie și cavalerie multă.
— Sigur va fi fost și infanterie.
— O! Dă-le pace. Aceștia-s foarte urcicioși!

AMICIȚIE AMOR DISTRACTIE

Amicus I. Cu »steaua vieții tale», stăm bine! E »splendidă!» Luminează încă foarte focos, și — te dorește.

N. »Peste o săptămână s'e-mi răspunzi, mai curând nu!» — te miri de ce. Bine. S'a făcut întocmai pe voea D-Tale. La o săptămână Ți-s'a pus la postă răspunsul.

Lui Negură. Da, sânt temperamente în cari sensibilitatea și imaginația desvoltă fineța simțurilor până la proporții halucinatoare. Une-ori e bine, alte-ori nu, se fi așa. Dacă acela dela care îți vine impresia, nu e tot așa de sensibil, Ți-o dă fără să lege de ea mare importanță, tu, prea sensibil vezi în ea atât de mult, cât el nici prin minte n'a avut...

Frumoasi... Așa-i, așa! Ești încă „mică” nu poți să spui toate. Dar' când vei fi „mare”? Până-i lumea nu-i mult...

„Hani” invidie pe fratele seu, din cauză că nu poate și el triumfa la circusul obicinuit. De altfel și el a făcut mare furoare pe aici. Inchinăciuni...

Urciosul.

POSTA REDACȚIEI.

Domnii corespondenți ai foii noastre sânt rugați a trimite scrisorile și comanda pe adresa foii și nu pe a singuraticelor persoane dela foaie și institut, căci lipsind cel adresat, scrisoarea nu i-se desface și publicarea suferă întârziere!

D-lui P. D. în A. d. m. Te rugăm să nu stăruim a mai reveni asupra lucrului. Toată pricina nu e așa mare ca să discutăm luni de zile asupra ei. Ați avut și D-voastre cuvânt, și ceialalți. Fiți împăcați, căci e mai bine.

D-lui V. D. în M. m. Numai grămădirca peste măsură a lucrurilor în timpul din urmă a fost vina că rectificarea D-Tale n'a apărut încă. În cel viitor are loc.

Pentru redacție responsabil: Ioachim Muntean

CALINDARUL SĂPTĂMĂNEI

Zilele	Călindarul vechiu	Călindarul nou
Dum. după Botezul Dlui, gl. 2, a inv. 2.		
Dum.	12 M. Tațiana	24 Timotei
Luni	13 M. Ermil	25 Intimp. I. Pav
Marți	14 PP. uc. în Sin.	26 Policarp
Merc.	15 C. Pavel T.	27 Ioan
Joi	16 Lanț. Ap. P.	28 Carol
Vineri	17 C. Antonie	29 Francisc
Sâmb.	18 PP. At. Ch.	30 Martina

41—897

1—1

Publicațiune de concurs.

Pentru ocuparea postului de vice-notar sistemizat din nou în comuna Gurarlului, cercul Seliștei, comitatul Sibiu, deschid prin aceasta concurs.

Emolumentele postului de îndeplinit sânt: 350 fl. salar anual, 50 fl. bani de cuartir și jumătate din venetele laterale.

Vice-notarul va primi și oficiul de suplinitor al matriculantului de stat, pentru care e un onorar de 30 fl. asigurat.

Provoc pe cei-ce doresc a compete să-și înainteze cererile lor instruate în mod recerut până în 15 Februarie a. c. la mine.

Cunoștința limbii române se recere.

Seliște, în 18 Ianuarie 1897.

Prim-pretorul cercului:

Dragits.

170

42—897

1—1

Publicațiune de concurs.

Pentru ocuparea postului de notar în comuna Vale, cercul Seliștei, comitatul Sibiu, devenit vacant prin abdicere, deschid prin aceasta concurs.

Emolumentele postului de îndeplinit sânt: 400 fl. salar, cuartir natural în casa comunei, 25 fl. pașal de călătorie, 20 fl. pașal de lemne și venetele pentru lucruri private statorite prin statut.

Notarul va primi și oficiul de matriculant de stat, pentru care e un onorar de 100 fl. assignat.

Provoc pe cei-ce doresc a compete să-și înainteze cererile lor instruate în mod recerut până în 15 Februarie a. c. la mine.

Cunoștința limbii române se recere.

Seliște, în 18 Ianuarie 1897.

Prim-pretorul cercului:

Dragits.

171

Dr. August Drăghici

medic 163 4—5

ordinează, în Deva, zilnic între orele 2—3 d. a. în casele domnului Issekutz

Gergely, în piață.

Concours.

In comuna *Pianul-superior* (românesc) se află vacant un loc de

adjunct notarial.

Salarul amăsurat dexterității în agendele notariale, pe lângă prevedere întreagă.

Se recere cunoașterea limbii maghiare și române în scris și vorbit. 168 1—2

Pianul-superior, 17 Ianuarie 1897.

Johann Weber, I. M. Vulcu,
notar. primar.

ADJUNCT NOTARIAL

In cancelaria subsemnatului se primește numai decât un tiner vârsat în afaceri notariale, respective un practicant.

Condițiunile favorabile!

Ioachim Medrea,

notar cercual în Cârna (p. u. Alvinez).

167 2—3

Csödtömeg eladás.

Alólirott mint a vb F. R. Beer szászvárosi kereskedő cég csödtömeg-gondnoka ezennel közhírré teszi, hogy a csödtömeghez 3—692, 694—835 tételszámok alatt leltározott, 3559 frt 86 krra becsült áruk, kész öltönyek és állványok a csödválasztmány határozata folytán zárt ajánlati verseny útján eladatnak.

A feltételek a következők:

1. Az ajánlatok zárt borítékban, melyhez a becsérték 10 százaléka készpénzben melléklendő 1897. évi február hó 4. napjának d. e. 12 óráig alólirt tömeggondnoknál adandók be; e határidőn túl ajánlatok el nem foglatnak illetve figyelembe nem vétetnek. A csödtömeg másolata tömeggondnoknál minden nap 9—12-ig betekinthező, ugyanott értekezhetni az üzlet megtekintése végett is.

2. A benyújtott zárt ajánlatok valamelyikének elfogadása vagy el nem fogadása iránt a csödválasztmány fog határozni s fenntartja jogát arra nézve, hogy a legmagasabb ajánlatot sem köteles elfogadni. Az el nem fogadott ajánlatok a bánatpénzekkel együtt a választmány határozatának kihirdetése után azonnal visszavehetők lesznek

3. Vevő köteles az ajánlatának elfogadásáról szolló értesítés vételétől számítandó 3 nap alatt az egész vételért készpénzben alólirt tömeggondnok kezéhez lefizetni és a megvett árukat és bolti felszerelvényeket 8 nap alatt átvenni és saját költségen elszállítani; ellenesetben az el nem szállítás folytán bekövetkezhető mindennemű kiadás és kár egyedül a vevőt terheli.

4. Ha vevő az ajánlatának elfogadásáról szolló értesítés vételétől számított 3 nap alatt a vételért teljesen le nem fizeti az esetben bánatpénzét elveszti és az adásvétel megszűntnek tekintendő.

5. A vétel után járó bélyegköltséget valamint a kincstári illetéket vevő köteles hordozni.

Szászváros, 1897 január hó 20-án.

172 1—1

Dr. Böck Arnold,

ügyvéd, tömeggondnok.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii „**Corvineana**”, societate pe acții, se invită în virtutea §-lui 19 din statute la

I-ma adunare generală ordinară

care se va ținea în Hunedoara la 28 Februarie st. n. a. c. la 2 ore d. a. în localul institutului.

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul I-lui an de gestiune (1 Oct. 1895—31 Dec. 1896).
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Decidere asupra împărțirii profitului curat.
4. Alegerea unui membru în direcțiune devenind un loc vacant.
5. Alegerea comitetului de supraveghere pe un period de 3 ani.
6. Eventuale propuneri, ivite în cadrul §-lui 28 din statute.
7. Exmiterea alor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Domnii acționari, cari în sensul §-lui 20 din statutele societății voesc a participa la adunare în persoană sau prin plenipotențiați, sunt rugați a-și depune acțiunile și eventualele dovezi de plenipotențe cel mult până în 27 Februarie st. n. a. c., la cassa institutului.

Hunedoara, în 20 Ianuarie st. n. 1897.

169 1—1

Direcțiunea institutului.

Țesetorie de casă!

Subscrisul aduc la cunoștința publică, că am deschis în Orăștie o țesetorie de casă,

sub conducerea unui măiestru specialist în ale țesutului. Țesetoria e provăzută cu mai multe **rețboaie de mână și mașini**, și pregătește tot soiul de țesături de casă, precum: perdele, pânzături, de tot felul, ștergere etc. lucrute din materialul cel mai bun, solid și ieftin.

La dorință primesc a țese ori-ce fel de țesătură din materialul de țesut dat de însuși comandatorul, pe lângă prețuri convenabile, și după mustre.

In sfârșit recomand *prăvălia* mea bine asortată cu **stofe de haine pentru dame și bărbați**; **albituri** și pânzării de albituri, apoi articli de modă: *pălării* de dame și domni, *umbrele*, *ghete* etc.

158 3—6

F. F. Widmann,
comerciant, Orăștie (Szászváros).

Haine de călușeri!

Subscrisul negustor din Orăștie am oncare a recomanda depositul meu de **Haine de călușeri**,

pe cari le vënd, le dau în folosință, ori, la cerere le fac anume!

Atrag totodată binevoitoarea luare aminte asupra *prăvăliei* mele bogat provăzută cu tot felul de *marfă de manufactură* pentru trebuințele de casă, adusă proaspătă din atelierele cele mai bune:

- Flanele**, calitățile cele mai bune; **Cârpe de pěr fine** și **trainice**; **Cârpe de lână moale** (de Harras); **Pânză** de tot soiul și tare; **Bumbac de bătut** și **Ață de urzit**, aduse din cele mai bune fabrice; **Arniciuri de cusut și de urzit**, în toate fețele; **Ciorapi**; **Brêuri**; **Șerpare** cusute cu flori și fir; etc.

148 8—12

Ion Lăzăroiu,
negustor în Orăștie (Szászváros)

Fondat 1885.

„ARDELEANA”

Fondat 1885.

institut de credit și de economii, societate pe acții.

Reședința societății: Orăștie (Szászváros).

Birourile societății se află în casele proprii (Piața-mare Nr. 2 și 4).

Fonduri proprii ale societății: 681.235 cor.

Institutul primește:

DEPUNERI SPRE FRUCTIFICARE

sub următoarele condiții:

- a) **depuneri** cu anunț de 30 zile, cu 5%;
- b) **depuneri** cu anunț de 90 zile, cu 5½%;
- c) **depuneri** făcute de *biserici, școale, corporațiuni culturale*, ori cu *scoț de binefacere*, cu 6%.

Permițând starea casei, depuneri până la 1000 coroane se replătesc îndată și fără anunțare.

Contribuția erarială pentru sumele depuse se plătește prin institut.

Regulametul special pentru depuneri, la cerere se trimite gratuit.

Depuneri, ridicări și anunțări se pot face și prin postă și se solvesc fără întârziere.

166 1—

Direcțiunea.

Starea depunerilor preste 1.400.000 Coroane.

Starea depunerilor preste 1.400.000 Coroane.